

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติ ประทุมแก้ว. การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2512.
- กระมล ทองธรรมชาติ และสมบูรณ์ สุขสำราญ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด สถานภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. สรุปรายงานการสัมมนาของสถาบันวิจัยและพัฒนาการเมือง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- เกษม อุทยานิน. รัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- จรูญ สุภาพ. หลักรัฐศาสตร์ฉบับพิศดารแนวทฤษฎีและประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ประชาธิปไตย สังคมนิยม คอมมิวนิสต์กับการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : ดวงดีการพิมพ์, 2523.
- ชุมพล สังขปริษา. ประชาธิปไตย อำนาจนิยม และอำนาจเบ็ดเสร็จ:แนวความคิดในการเลือก รัฐศาสตร์นิเทศ 6 (เมษายน - มิถุนายน 2514) : 91.
- ชวนะ กวากานันท์. ความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่ม ผลประโยชน์ในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะกรณีเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2539.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- . การบริหารการปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- ชำนาญ ยุวบูรณ์. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจทางการปกครองของกฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2536.
- ทิตยา สุวรรณชฎ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, 2527.
- . สังคมกับการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. จิตวิทยาทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- ดำรง ลัทธพิพัฒน์. "การพัฒนาการเมืองในท้องถิ่น." ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.
- ถาวร พรหมมีชัย. ปัญหาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

บุญรงค์ นิลวงษ์. การปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2522.

บรรพต วีระสัย. จุลสารทางการเมืองการบริหาร : ฉบับประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.

บรรพต วีระสัย และสุขุม นวลสกุล. รัฐศาสตร์ทั่วไป. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

ประทาน คงฤทธิศึกษาการ. สุขาภิบาลในฐานะหน่วยการปกครองตนเอง : ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อโอกาส

การยกฐานะเป็นเทศบาลของสุขาภิบาล รายงานผลการวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2529

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร :

ไทยวัฒนาพานิช, 2530.

ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ประหยัด หงษ์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ประหยัด หงษ์ทองคำ. การพัฒนาประเทศโดยกระบวนการปกครองท้องถิ่น. เอกสารทางวิชาการ

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประหยัด หงษ์ทองคำ. การพัฒนาทางการเมืองโดยกระบวนการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร :

นำอักษรการพิมพ์, 2519.

ประหยัด หงษ์ทองคำ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ปัญหาและแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหาร

เทศบาลไทย. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. มูลฐานแห่งพฤติกรรมการเมืองของมนุษย์. วารสารสังคมศาสตร์, 2520.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. มูลฐานแห่งพฤติกรรมการเมืองของมนุษย์. วารสารสังคมศาสตร์ 14 (ตุลาคม 2520) : 13.

. และสายทิพย์ สุกดีพันธ์. การเมืองของเด็ก กระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง.

กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.

. และพลศักดิ์ จิโรศิริ, บรรณาธิการ. วัฒนธรรมทางการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร :

แสงรุ่งการพิมพ์, 2524.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 108 ตอนที่ 156
ลงวันที่ 4 กันยายน 2534.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72 ตอนที่ 1
วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2499 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 72
ตอนที่ 16 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2499.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2499 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 74
ตอนที่ 11 วันที่ 29 มกราคม 2500.

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2506 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 80
ตอนที่ 11 วันที่ 29 มกราคม 2506.

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2509 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 83 ตอนที่ 79 ฉบับพิเศษ วันที่ 16 กันยายน 2509.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2510 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 84 ตอนที่ 102 วันที่ 24 ตุลาคม 2510.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2511 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 46 วันที่ 21 พฤษภาคม 2511.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2498 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 54 วันที่ 18 มิถุนายน 2511.
- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 93 วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2515 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 89 ตอนที่ 31 วันที่ 1 มีนาคม 2515.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2521 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอนที่ 73 ฉบับพิเศษ วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2521.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2523 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 93 ตอนที่ 81 ฉบับพิเศษ วันที่ 13 ตุลาคม 2523.
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. การเมืองเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2524.
- วัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- พัทยา สายหู. การใช้แบบความคิดเรื่อง “วัฒนธรรม” ในการพัฒนาประเทศ. ใน วรรณไวทยากร, หน้า 3. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2514.
- พฤทธิสาธน์ ชุมพล, ม.ร.ว. ระบบการเมืองความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ไพบูลย์ ช่างเรียน. สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2531.
- ไพรัช สุนทรวิวงศ์มด. บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ไพโรจน์ บุญผูก. “การปกครองท้องถิ่นกับการพัฒนาการเมือง.” การพัฒนาการเมืองไทย. ดิจิต ธีระเวคิน บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, 2519.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก. หนังสือเรียนสังคมศึกษารายวิชา ส.048 - ส. 049 พระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2528.
- วิลเลียม เจ คลอสเนอร์. สะท้อนวัฒนธรรมไทย เล่ม 1. แปลโดย ขัตติยา กรรณสูตร. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ, 2537.

- วิภากรณั์ ปราโมช ฌ อยุรยา. การศึกษาเรื่องทัศนคติทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจและความในใจ การเลือกตั้งของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร วันที่ 4 เมษายน 2519. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวิน. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- วิสุทธิ โทธิแทน. ประชาธิปไตยแนวความคิดและต้นแบบประเทศประชาธิปไตยในอุดมคติ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524
- สนธิ เตชานันน์. แผนพัฒนาการเมืองไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2519.
- สมบัติ ช่างชัยวงศ์. การพัฒนาประชาธิปไตย. เอกสารในการสัมมนาเรื่องการสืบสานและพัฒนา วัฒนธรรมทางการเมือง ณ ห้องประชุม 213 - 216 ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2 วันที่ 19 - 20 กันยายน 2537. (อัครสำเนา)
- สมพงษ์ เกษมสิน. การปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- สมพงษ์ บุญประดิษฐ์. ความสำคัญต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล : ศึกษาเปรียบเทียบ ระหว่างข้าราชการและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สิทธิพันธ์ พุทธหุน. ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- สุขุม นวลสกุล. ประชาธิปไตยสามประเภท. ใน รัฐศาสตร์การเมือง, หน้า 8. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์แฉศ, 2518.
- สุจิต บุญบงการ. การพัฒนาทางการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุจิต บุญบงการ. รัฐศาสตร์ ใน วรรณไวทยากร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การสร้างมาตรวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2534.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม : ครอบครั้ว : ศาสนาประเพณี. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- เสริมศรี เจริญผล. การวิจัยและบรรณานุกรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- อมร ราชณรงค์. ค่านิยมทางสังคม และทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกรัฐสภาไทย ปี 2522. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

- อรรถ วิสูตรโยธาภิบาล. “การปกครองท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร.” วารสารท้องถิ่น 4 (เมษายน 2517) : 19
- อารง สุทธศาสตร์. ปฏิบัติการวิจัยสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527.
- อานนท์ อาภาภิรม. ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- อุทัย หิรัญโต. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.
- อุทัย หิรัญโต. การเมืองและการปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2530.
- อึกหาญ โดมรสักดิ์. องค์การบริหารส่วนจังหวัด. เอกสารการสอนวิชาการบริหารการปกครองท้องถิ่น.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

ภาษาอังกฤษ

- Almond, Gabriel A., and Coleman, James S., eds. The Politics of Developing Areas.
Princeton : Princeton university Press, 1960.
- and Powell, Bingham G., Jr. Comparative Politics : A Developmental Approach.
Boston : Little Brown and Company, 1966.
- and Verba, Sidney. The Civic Culture. Boston : Little Brown and Company. 1965.
- Barnouw, Victor. Culture and Personality. Homewood, Ill. : Dorsey Press, 1963.
- Birren, James E. The Psychology of Aging. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1964.
- Christenson, Reo M., et.al. Ideologies and Modern Politics. London : Thomas Nelson, 1971.
- Coleman, James S. “Introduction.” in Education and Political Development. ed. James S. Coleman
Princeton, New Jersey : Princeton University Press, 1968.
- Dahl, Robert A. modern Political Analysis. New Jersey : Prentice Hall, 1963.
- Hess, Robert D., and Thorney, Judith V. The Development of Political Attitude in Children.
Chicago : Aldine, 1967.
- Koffka, K. “Consciousness.” Encyclopedia of The Social Science. Vol. 3 - 4 , 1978.
- Lane, Robert E. Political Thinking and Conceiousness. Chicago : Markham Publishing, 1969.
- Manheim, Jarrol B. The Politics Within. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1975.
- Nelson, Thomas. “Cousciousness.” Nelson Comple Encyclopedia. Vol. 6, 19.
- Pye, Lucian W. Aspects of Political Development. Boston : Little Brownand Company, 1966.
- Pye, Lucial W. Political Culture. International Encyclopedia of The Social Sciences.
Vol.12 (1968) : 218.
- Politics, Personality and Nation - Building : Burma’s Search for Identity.
New Haven : Yale University Press, 1965.

- Rowe, Eric. Modern Politics. London : Routledge & Kegan Paul, 1969.
- Rush, Michael, and Athoff, Phillip. Introduction to Political Sociology. London : Western Printing Serviced Press, 1971.
- Schofield, Harry. the Philosophy of Education : An Introduction. Loud; George Allen and Unwin, 1972.
- Shirk, P.R. Political Development and Modernization in The Non - Industrial State : The Experience of Thailand. Michigan : A Xerox, 1973.
- Thinapan Nakata. The Problems of Democracy in Thailand : A Study of Political Culture and Socialization of College Students. Bangkok : Praepittaya International, 1975.
- Verba, Sidney. Comparative Political Culture. in Lucian W.Pye and Sidney Verba (eds.), Political culture and Political Development, p. 516. New Jersey : Princeton University Press, 1965.
- Yinger, Milton. religion Society and The Individual. New York : The Macmillan, 1962.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทบ 0304/พิเศษ

ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์
ถนนอังรีดูนังต์ ปทุมวัน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กุมภาพันธ์ 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยนายขยยุทธ สุขศิริ ปัจจุบันเป็นนิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รหัสประจำตัว
C 731655 ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องรูปแบบการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จำเป็นต้องมีการตอบ
แบบสอบถามเพื่อทราบถึงทัศนคติของประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยว่า มีความคิดเห็นอย่างไร
เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านในการอำนวยความสะดวกแก่นิสิตใน
การจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการศึกษาทางวิชาการ อันจะได้นำผลของการศึกษาวิจัย
ครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกรูปแบบวิธีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ประหยัด หงษ์ทองคำ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

[] [] []

เรื่อง รูปแบบการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม (นาย, นาง, นางสาว) นามสกุล
2. เพศ [] ชาย [] หญิง
3. การศึกษา () ประถมศึกษา/ต่ำกว่าประถมศึกษา
() มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.
() อนุปริญญา/ ปวส.
() ปริญญาตรีขึ้นไป
4. อาชีพ () ข้าราชการ
() สมาชิกสภาจังหวัด
() กรรมการที่สภาจังหวัดแต่งตั้ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเลือกตั้งนายก อบจ.

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามว่าท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความของคำถามที่ใ้มาอย่างไร (กรุณาตอบเพียงคำตอบเดียว และ โปรดตอบทุกข้อคำถาม)

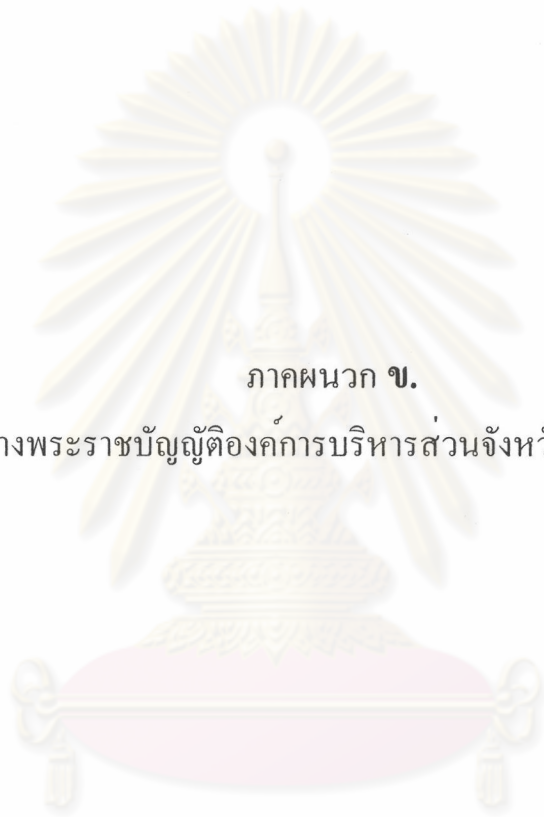
1. การให้นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น โดยตรงจะสามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่นได้ดีกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ.

[] เห็นด้วยอย่างยิ่ง	[] ไม่เห็นด้วย
[] เห็นด้วย	[] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
[] ไม่แน่ใจ	

2. การให้ สจ.เลือกตั้งกันเองเพื่อให้ได้ สจ. คนหนึ่งเป็นนายก อบจ. เป็นการกลั่นกรองตัวบุคคล ทำให้ได้นายก อบจ. ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกว่าการให้ประชาชนเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
3. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ย่อมมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ในท้องถิ่นมากกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ.
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
4. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. ประชาชนย่อมสามารถตรวจสอบการทำงาน ได้น้อยกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
5. การให้นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน แม้จะเป็นการส่งเสริมและ สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยก็ตาม แต่ยังไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในขณะนี้ เพราะ ประชาชนยังไม่มีความพร้อมในด้านการศึกษา และมีจิตสำนึกเพียงพอในการเลือกตั้ง
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
6. การให้นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนแม้จะเป็นการส่งเสริมและ สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยก็ตาม แต่ยังไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในขณะนี้ เพราะประชาชนยังขาดความสามารถในการควบคุม ตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของ นายก อบจ. ด้วยตัวเอง
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ

12. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. จะมีความขัดแย้งในการทำงานกับสภาจังหวัดน้อยกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
13. การให้มีการเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรงจากประชาชนทำให้ประชาชนภายในท้องถิ่นมีความตื่นตัวทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยมากกว่าการให้ประชาชนเลือกตั้ง สจ. แล้ว สจ. ไปเลือกตั้งกันเอง เพื่อให้ได้นายก อบจ. อีกครั้ง
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
14. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ย่อมรู้ปัญหาของท้องถิ่นได้ดีกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ.
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
15. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. มีแนวโน้มจะอยู่ในตำแหน่งได้ยาวนานกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งจะทำให้การทำงานมีความต่อเนื่องและได้ผลงานมากกว่า
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
16. ในสถานะของสังคมไทยขณะนี้การให้ประชาชนเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความหมายอย่างแท้จริงมากกว่าการให้ประชาชนเลือกตั้ง สจ. แล้ว สจ. ไปเลือกตั้งกันเอง เพื่อเป็นนายก อบจ.
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ

17. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ย่อมมีอิสระในการบริหารงานมากกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. เพราะจะปลอดต่อการแทรกแซงและต่อรองผลประโยชน์อันไม่ชอบด้วยเหตุผล
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
18. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. มีการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็วไม่แตกต่างจากนายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
19. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ. ย่อมจัดสรรงบประมาณเพื่อทำโครงการต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นที่ตนเป็นตัวแทนและคำนึงถึงฐานะความเสี่ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ
20. นายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนย่อมเปิดใจกว้าง รับฟังเสียงประชาพิจารณ์ในการทำงานของประชาชนภายในท้องถิ่นมากกว่านายก อบจ. ที่มาจากการเลือกตั้งกันเองของ สจ.
- [] เห็นด้วยอย่างยิ่ง [] ไม่เห็นด้วย
- [] เห็นด้วย [] ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- [] ไม่แน่ใจ

ภาคผนวก ข.

ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(7) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 7)

พ.ศ. 2511

(8) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 8)

พ.ศ. 2511

(9) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 93 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์

พ.ศ. 2515

(10) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 9)

พ.ศ. 2521

(11) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 10)

พ.ศ. 2523

มาตรา 3 บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใด ที่อ้างถึงผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการส่วนจังหวัดและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาจังหวัด ให้ถือว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใดได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เช่นว่านั้นเท่าที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 44

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

“อำเภอ” หมายความว่า อำเภอตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอด้วย

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและได้รับเงินเดือนโดยมีอัตราเงินเดือนและตำแหน่งในงบประมาณที่ตั้งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

.....

มาตรา 7 ในจังหวัดหนึ่งให้มืองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา 8 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แก่เขตจังหวัด

หมวด 2

สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

.....

มาตรา 9 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในที่สุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง จังหวัดใดมีราษฎรไม่เกินสองแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สิบแปดคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินสองแสนคนแต่ไม่เกินห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยี่สิบสี่คน จังหวัดใดมีราษฎร เกินห้าแสนคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านคนขึ้นไป ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบคน

ในอำเภอหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หนึ่งคน เมื่อรวมจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากแต่ละอำเภอแล้ว จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ตามวรรคสอง ให้ดำเนินการดังนี้ เอาจำนวนสมาชิกสภาองค์

การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพึงมีได้ไปหารจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อำเภอนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้อาผลลัพ์ดังกล่าวหักออกจากจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้นในการพิจารณาเพิ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ยังขาดจำนวนอยู่ และให้กระทำได้ดังต่อไปนี้จนได้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครบจำนวน

มาตรา 10 อายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา 11 สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

(1) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) ตาย

(3) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(4) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(5) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาสัมปทานที่ทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(6) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามีคุณสมบัติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการอันอาจเสื่อมเสียประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มติให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากตำแหน่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่

มาตรา 12 ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า “จะรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชน

มาตรา 13 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา 14 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลงเพราะถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือวันที่มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา 15 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่อายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 16 เมื่อมีการยุบและรวมเขตการปกครองของจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้บรรดาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของอำเภอที่ถูกยุบหรือถูกรวมเข้าไว้ในการปกครองของจังหวัดใดเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของจังหวัดนั้นจนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามมาตรา 11

มาตรา 17 ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสองคน

มาตรา 18 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ลาออก ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออกให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออก ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ลาออก

(2) พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 11(2) (3) (4) (5) หรือ (6)

(3) ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 19 เมื่อตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี แทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

มาตรา 20 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ช่วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติการตามหน้าที่และกระทำการตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนและในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา 21 เมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองคนไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกกันขึ้นเองเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

มาตรา 22 ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาประชุมเป็นการประชุมสามัญประจำปีครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีต่อไป ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

มาตรา 23 สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสามสิบวัน แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีกได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

การปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาสามสิบวันจะกระทำได้แต่โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 24 ภายใต้อำนาจมาตรา 22 ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เรียกประชุมตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมและเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

มาตรา 25 เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสมัยวิสามัญก็ได้ หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ อาจทำคำร้องยื่นต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอให้เปิดการประชุมสมัยวิสามัญได้

เมื่อมีเหตุต้องเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 36 ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสมัยวิสามัญเป็นการด่วน

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำคำร้องขอให้เปิดการประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความร้อง

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญให้มีกำหนดเจ็ดวันแต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่อยู่ และให้ขยายออกไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวัน

มาตรา 26 ข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 28 การลงมติวินิจฉัยข้อปรักันนั้นให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 29 การปรึกษาหารือในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นกิจการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นโดยเฉพาะ ห้ามปรึกษาหารือในเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่

มาตรา 30 การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่การประชุมลับย่อมมีได้เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้องขอ หรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดรวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาประชุมร้องขอ

มาตรา 31 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

มาตรา 32 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค และให้หัวหน้าหน่วยงานราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนแผ่นดิน ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าหน่วยงานราชการดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเวลาอันสมควร

ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามเมื่อเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นยังไม่สมควรเปิดเผย เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือประโยชน์ของทางราชการ หรือเกี่ยวกับนโยบายของทางราชการ

มาตรา 33 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการกิจ หรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วรายงานต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ทั้งนี้กิจการหรือการสอบสวนดังกล่าวต้องมีใช่เป็นเรื่องที่ต้องทำโดยมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 32

ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติชั่วคราวตามมาตรา 54

มาตรา 34 การประชุมของคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 33 ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ระเบียบการประชุมคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด 3

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 35 ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ประกาศชื่อผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง

ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดตั้งรองนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสองคนจากสมาชิกสภาองคํการบริหารส่วนจังหวัด

ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินกิจการอันเป็นหน้าที่ขององคํการบริหารส่วนจังหวัด และหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้

มาตรา 36 นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองคํการบริหารส่วนจังหวัด ในกรณีดังกล่าวให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งต่อไป เพื่อดำเนินกิจการในหน้าที่ของนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดจนกว่านายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกขึ้นมาจะเข้ารับหน้าที่

(2) พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 11(2) (3) (4) (5) หรือ (6)

(3) สภาองคํการบริหารส่วนจังหวัดไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา 52 วรรคสอง

(4) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองคํการบริหารส่วนจังหวัด

(5) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีพฤติการณ์ตามมาตรา 74

เมื่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งตาม (2) (3) (4) หรือ (5) ให้สภาองคํการบริหารส่วนจังหวัดเลือกนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (2) (3) (4) หรือ (5) และถ้าพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันแล้วสภาองคํการบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจเลือกนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดได้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอรัฐมนตรีเพื่อให้มีคำสั่งยุบสภาองคํการบริหารส่วนจังหวัดต่อไป

กำหนดวันดังกล่าวในวรรคสองให้หมายความถึงวันในสมัยประชุม

ในระหว่างที่ไม่มีนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดให้ปลัดองคํการบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดเป็นการชั่วคราวจนกว่านายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกขึ้นมาจะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 37 รองนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง

(2) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด

(3) นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อกระทำความเสียหายแก่องคํการบริหารส่วนจังหวัด

(4) พ้นจากสมาชิกภาพมาตรา 11 (4) หรือ (6)

มาตรา 38 นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 74 ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเป็นนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา 39 ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุม และรับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมาย โดยมีรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วย

ในกรณีที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนในกรณีที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนที่สองเป็นผู้รักษาราชการแทนในกรณีที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองคนไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน

การสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติกิจการที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

มาตรา 40 ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติได้

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 41 ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และมีรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารองจากนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับ

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

มาตรา 42 การแบ่งหน่วยการบริหาร การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การให้ได้รับสวัสดิการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรกำกับดูแล

แลการบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ การแบ่งหน่วยการบริหาร ให้คำนึงถึงภาระงาน และเงินรายได้ซึ่งไม่รวมเงินอุดหนุนด้วย

มาตรา 43 เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองคการ บริหารส่วนจังหวัดอาจขอยืมตัวข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นมาช่วยปฏิบัติราชการชั่วคราวโดยมีกำหนดเวลาได้ โดยเสนอ เรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้นก่อน และเมื่อหมดความ จำเป็นแล้วให้รีบส่งตัวผู้นั้นคืนต้นสังกัด

ให้ถือว่าผู้ซึ่งมาช่วยราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เสมือนเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ขาดจากสถานภาพเดิม และคงได้รับเงินเดือนทางต้นสังกัดเดิม

หมวด 4

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 44 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์ การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (1) トラขอบัญญัติโดยไม่ขัด หรือแย้งต่อกฎหมาย
- (2) ประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (3) ให้การสนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (4) ให้คำแนะนำและความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่น

(5) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(6) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(7) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วน จังหวัด พ.ศ.2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

มาตรา 45 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจทำกิจกรรมตามมาตรา 44(5)นอกเขตได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 46 กิจการใด เป็นกิจการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดพึงจัดทำตามอำนาจหน้าที่ ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จัดทำ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจการนั้นได้

ในกรณีที่ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้คิดค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ตามอัตรา และระยะเวลาที่เหมาะสม

มาตรา 47 การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 48 ข้อบัญญัติจะตราขึ้นได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(1) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(2) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติ

(3) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 47

ในข้อบัญญัติจะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 49 ร่างข้อบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจะเสนอได้ก็แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 50 ข้อบัญญัติจะใช้บังคับได้เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติ และประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน ถ้ามีความระบุนไว้ในข้อบัญญัตินั้นว่าให้ใช้บังคับได้ทันที ให้ใช้บังคับข้อบัญญัติในวันที่ประกาศ

ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอนุมัติร่างบัญญัติใดมิได้ถ้าเห็นว่าร่างข้อบัญญัตินั้น เป็นร่างข้อบัญญัติที่ฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หรือเป็นร่างข้อบัญญัติที่ออกนอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในกรณีเช่นนั้นให้ร่างข้อบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 51 เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณา และเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใด ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อลงนามแล้วส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว ให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยชี้ขาด ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับ

สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงนามภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคืนมา ถ้านายองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ลงนามภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม และประกาศใช้บังคับต่อไป

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ส่งร่างข้อบัญญัติคืนไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติคืนมา ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังยืนยันให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ ให้ดำเนินการประกาศร่างข้อบัญญัตินั้นใช้บังคับต่อไป

มาตรา 52 เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาและไม่เห็นด้วยกับหลักการของร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ส่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขึ้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป และให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหนังสือแจ้งความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับผู้ว่าราชการจังหวัดให้ส่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมคืนไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมคืนมา ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังยืนยันไม่เห็นด้วย ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป

มาตรา 53 ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับได้ในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดนั้น

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกระทรวงมหาดไทยจัดให้มีข้อบัญญัติที่ประกาศใช้บังคับแล้วไว้ ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรมการปกครอง เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

มาตรา 54 ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในทันทีไม่ได้ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติชั่วคราวได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้

ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคราวต่อไป ให้นำข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่ออนุมัติ และเมื่ออนุมัติแล้ว ให้ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อนุมัติให้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้น

หมวด 5

การงบประมาณและการคลัง

มาตรา 55 งบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทำเป็นข้อบัญญัติ ถ้าข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณออกไม่ทันงบประมาณใหม่ให้ใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณที่แล้วนั้นไปพลางก่อน

งบประมาณรายจ่ายจะมีได้เฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการที่ระบุนไว้ในมาตรา 44
- (2) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 56 ถ้าในปีใดจำนวนเงินที่อนุมัติไว้ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปี ให้ทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

มาตรา 57 ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายอากรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้สภาตำบลตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 58 ภาษี และค่าธรรมเนียมรถยนต์ และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใดให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 59 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากรจัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้ส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยละห้าของภาษีที่จัดเก็บได้

มาตรา 60 รายได้จากเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกนางแอ่น ค่าภาคหลวงแร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมที่เก็บได้ในจังหวัดใดให้จัดสรรแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 61 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือทุกประเภทสำหรับ ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร
- (2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา
- (3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ในการเสียภาษีอากรตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 62 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรสำหรับในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร
มาตรา 63 กิจการใดที่กฎหมายบัญญัติให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการ ถ้ากิจการนั้นอยู่ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และบรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับเนื่องในกิจการเช่นนั้น ให้ถือเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 64 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ จากผู้ซึ่งใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 65 ในการจัดเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการนั้นจะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งยึด และส่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรได้โดยมิต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือมีคำสั่ง ทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วิธีการยึดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดเมื่อหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาดและเงินภาษีอากรค้างชำระแล้ว ถ้ามีเงินคงเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม นั้นส่งมอบให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 67 ทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเงินอุดหนุน

มาตรา 68 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษีอากรตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้
- (2) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้
- (3) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (5) รายได้จากการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (6) พันธบัตรหรือเงินกู้ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้
- (7) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ซึ่งได้รับความ

เห็นชอบจากรัฐมนตรี

ให้

- (8) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรร
- (9) เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีผู้อุทิศให้
- (10) รายได้อื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นขององค์การบริหารส่วน

จังหวัด

มาตรา 69 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ

(8) เงินอุดหนุน

(9) รายจ่ายอื่นใดตามที่มิชอบผู้ก่อกวน หรือตามที่มิกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 70 เงินค่าป่วยการสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 71 การคลัง การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การดำเนินกิจการ การพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการจัดหาพัสดุ และการจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

หมวด 6

การกำกับ ดูแล

มาตรา 72 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับ ดูแล การปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับ ของทางราชการ เพื่อการนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชี้แจงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติราชการในทางที่อาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยับยั้งการปฏิบัติกรดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวได้ แล้วให้รายงานรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 73 ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิใช่ข้อบัญญัติได้ในกรณีที่ปรากฏว่ามตินั้นฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการหรือเป็นมตินั้นนอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

คำสั่งเพิกถอนมติของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งต้องแสดงเหตุผลของการเพิกถอนมตินั้น และต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติ

ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังยืนยันมติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานการยืนยันมติดังกล่าว และเหตุผลของการเพิกถอนมติของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติยืนยันมติเดิม

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา 74 ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดินฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำเนินการสอบสวนก็ได้ และถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีพฤติกรรมเช่นนั้นจริง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และประพฤติดินชอบในวงราชการ หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการสอบสวนก็ได้

มาตรา 75 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่

คำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องแสดงเหตุผล และกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

บทเฉพาะกาล

มาตรา 76 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 77 ให้สภาจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498

ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้บังคับ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในระหว่างที่ยังไม่มีนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคสามให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดไปพลางก่อน

มาตรา 78 ให้โอนบรรดากิจการ หนี้สิน สิทธิ และเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 79 ให้บรรดาข้าราชการส่วนจังหวัด และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 80 ภายใต้งบค้มาตรา 53 วรรคหนึ่ง ให้บรรดาข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ คำสั่ง และประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด หรือกฎหมายอื่นที่ใช้งบค้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้งบค้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ มติ คำสั่ง และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 81 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้งบค้ จังหวัดใดยังมีสภาตำบลอยู่ให้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และทรัพย์สินส่วนจังหวัด และการคลังยังคงใช้งบค้ต่อไปในเขตสภาตำบลสำหรับจังหวัดนั้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 82 ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายยงยุทธ สุขศิริ เกิดวันที่ 26 มีนาคม 2506 ที่อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง จากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2527 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2537 เริ่มรับราชการครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2531 ในตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) อำเภอบัว จังหวัดน่าน พ.ศ. 2535 ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 5) อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2536 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย เจ้าจังหวัด (เจ้าพนักงานปกครอง 5) ฝ่ายปกครอง จังหวัดพิษณุโลก และ พ.ศ. 2537 ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง หัวหน้างานบริหารงานทั่วไป (เจ้าพนักงานปกครอง 6) กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย